

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Séta a viharverte Gellérthegyen*

Forrás: *Ar. Ud*

Bp

(Hely)

1924. 7. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

F 12. 21

Hely

Gellérthegy

Idő

"1924"

Személy

Séta a viharverte Gellérthegyen

Az utak és ösvények nagyrésze erősen megrongálódott — Törmelékek és vízmosságok — A hegy tővében vasárnap reggel még a villamos se járt

— Az Est tudóstíjától —

A szombat délutáni és éjszakai vihar egyes helyeken majdnem oly katasztrofális erejű volt, mint a multheti égháború. Vasárnap reggelre gyönyörűen kisütött a nap és sokan siettek a Gellérthegyre, hogy a szép időt élvezzék. A kirándulók akár mindenütt megállapíthatták, hogy a vasárnap éjszakai és hajnali vihar éppen a Gellérthegyen pusztított alaposan.

A pusztítás nyomait legerősebben a Gellért-szobornál lehetett látni, ahol magát a vizesés építkezését is megrongálta a vihar. Annyi követ, homokot és törmeléket hordott le a fergeteg, hogy nemcsak a feljártot tarta szét, hanem részben az alatta levő utat is, úgyhogy

a reggeli órákban a villamos sem tudott közlekedni.

Később a sinekről eltakarították a szélvihar nyomait és az uttestet szabaddá tették.

A hegy lábánál hatalmas víztócsákon és kőtörmelékeken kellett keresztül ugrálni, hogy a lépcsőt elérhesse az ember. A masszív lépcsőzetben természetesen nincsen nagyobb, feltűnő kár, de a fordulók, amelyek jobban ki vannak téve a szélviharoknak, éle vannak apró sziklatörmelékekkel, lészaggatott ágakkal, meghalt virágokkal.

Ott, ahol a lépcsőzet megszűnik és szerpentinút visz felfelé, legjobban lehet érezni a természet haragjának erejét.

A magasból lezuhanó víz sok helyütt hatalmas medret vágott ki magának

és sokhelyen a gödrökön át ugrálni kell, ha tovább akarunk jutni. A korlátokat tartó vasbeton-talapatot a víz itt-ott kimosta, másutt pedig egyszerűen kilőtte az egészet. A korlát több helyütt kiszakadt. Az utnak a hegyhez tapadó része maradt még legjobban meg, itt a kövek erősen belekapaszkodtak a talajba, de körülbelül

az ut felétől kezdve a kövek nagy része lezuhant s az ut széle olyan, mintha késsel vérsut lefaragták volna.

Amikor ott jártunk, éppen a kioszk feljártját kezdték tisztogatni és rendbehozni. Nem kis munka lesz. Legkevesebbet aránylag azok szenvedtek, akik a Citadellában laknak. A hatalmas régi kőépület ellentállt a viharoknak, fent a tetőn vasárnap már nyugodtan legelgettek a kecskéket a bentlakók és amikor a vihar pusztításai iránt érdeklődtünk, volt olyan, aki azt sem tudta, hogy az éjjel esett az eső. Valóban, a Citadella körül kigyvőző uton pusztulásnak semmi nyoma és a nap az esőt már fel is száritotta.

A Gellérthegy nyugati oldalán van egy kis vurstli. Nem olyan fényes, mint a ligetben, de talán annál kedvesebb. A ringlispil csak úgy forog, ha a tulajdonosok nekifekszenek és velerohannak egy kicsit, mint a taposó malomban. A vihar itt is pusztított, de a bajokat már rendbehozták.

A céllövő-bódét egyszerűen felborította

s a berendezés apróságait szétszórta. Ma azonban a bódé, összedrótóva és összefótozva, már úgy áll a helyén, mintha semmi sem történt volna.

Megpróbáltunk a hegy nyergéről vezető uton a gellérthegyi barlang felé lejönni, ahol tudvalevően kis hegyiösvény fut. Itt valószínűleg lehetett a járás, a vihar valóban az egész ösvényt tönkretette. Néhol sziklák között kanyarog az ösvény, a szűk nyílásokat azonban a törmelék befődte.

A vurstlitől széles ut kanyarog le a Szent Gellért Gyógyfürdőhöz, ahol rendszerint nagyon kényelmes a sétálás. A víz árja itt is barázdákat hasított a hegy oldalába, a lesodort kövek sok cipőt sebeztek fel.

A Gellértfürdő előtti lejárónál dél-

tájra már javarészt eltisztították a pusztítás nyomait az uccaseprők. Ott, ahol a villamos kanyarodik, még délen is rengeteg volt a törmelék.

A főváros mindenesetre intézkedni fog, hogy hamarosan nyoma se lássék annak, hogy az öreg hegyet így megtepázta a haragvó természet.

Székesfővárosi házinyomda 1923